

cum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 209 din 3 septembrie 1996, se modifică și se completează după cum urmează:“

2. La articolul I, punctul 1 devine punctul 2, iar articolul 3 din Decretul-lege nr. 118/1990 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Persoanele care s-au aflat în situațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. a), b) și e) și alin. (2) au dreptul, cu începere de la 1 august 1997, la o indemnizație lunară de 60.000 lei pentru fiecare an de detenție, strămutare în alte localități, deportare în străinătate sau prizonierat, indiferent dacă sunt sau nu sunt pensionate.

(2) Persoanele care s-au aflat într-una dintre situațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. c) și d) au dreptul, cu începere de la 1 august 1997, la o indemnizație lunară de 30.000 lei pentru fiecare an de internare abuzivă în spitalele de psihiatrie, de domiciliu obligatoriu, indiferent dacă sunt sau nu sunt pensionate.

(3) În funcție de evoluția prețurilor și a tarifelor, indemnizațiile prevăzute la alin. (1) și (2) se actualizează prin hotărâre a Guvernului, o dată cu indexările aplicate pensiilor și celorlalte drepturi de asigurări sociale de stat.“

3. La articolul I, punctul 2 devine punctul 3, iar la articolul 4, alineatele (1) și (2) din Decretul-lege nr. 118/1990 vor avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Soțul (soția) celui decedat, din categoria celor dispăruți sau exterminați în timpul detenției, internați abuziv în spitale de psihiatrie, deportați sau prizonieri, are dreptul la o indemnizație lunară de 60.000 lei neimpozabilă, dacă, ulterior, nu s-a recăsătorit.

(2) De aceleași drepturi beneficiază soțul (soția) celui care a decedat după ieșirea din închisoare, din spitalul de psihiatrie, după întoarcerea din deportare sau din prizonierat, dacă, ulterior, nu s-a recăsătorit.“

4. La articolul I se introduce, ca punct 4, un alineat al articolului 4 din Decretul-lege nr. 118/1990, cu următorul cuprins:

„(4) Beneficiază de indemnizația prevăzută la alin. (1) și soțul (soția) celui decedat în condițiile prevăzute la alineatele precedente și care, din motive de supraviețuire, a fost nevoit să divorțeze de cel închis, deportat, prizonier sau strămutat, dacă nu s-a recăsătorit și poate face dovada că a conviețuit cu victima până la decesul acesteia.“

5. La articolul I se introduce un nou punct, ca punct 5, iar articolul 6 din Decretul-lege nr. 118/1990 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Persoanele aflate într-una dintre situațiile prevăzute la art. 1 sunt scutite de plata impozitelor și taxelor locale, precum și de plata impozitului pe salariu.

(2) De asemenea, persoanele aflate într-una dintre situațiile prevăzute la art. 1 vor beneficia de următoarele drepturi:

a) asistență medicală și medicamente, în mod gratuit și prioritar, atât în tratament ambulatoriu, cât și pe timpul spitalizărilor;

b) transport urban gratuit cu mijloacele de transport în comun aparținând unităților cu capital de stat (autobuz, troleibuz, tramvai, metrou);

c) șase călătorii dus-întors gratuite, anual, pe calea ferată română, cu clasa I;

d) șase călătorii dus-întors gratuite, anual, cu mijloacele de transport auto sau, după caz, cu mijloace fluviale, de la localitatea de domiciliu la reședința de județ, pentru persoanele care nu au posibilitatea să călătorească pe calea ferată;

e) un bilet pe an, gratuit, pentru tratament într-o stațiune balneoclimaterică;

f) scutire de plata taxelor de abonament pentru radio și televizor;

g) prioritate la instalarea unui post telefonic, precum și scutire de plata taxei de abonament;

h) acordarea, la cerere, cu titlu gratuit, a unui loc de veci.

(3) De drepturile prevăzute la alin. (2) beneficiază și persoanele prevăzute la art. 4.“

6. La articolul I, după punctul 5 se introduce punctul 6, iar articolul 7 din Decretul-lege nr. 118/1990 va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — Persoanele prevăzute la art. 1 beneficiază de:

a) prioritate la repartizarea de către consiliile locale a unei locuințe din fondul locativ de stat;

b) prioritate la acordarea, prin unitățile C.E.C., de credite avantajoase pentru cumpărarea, construirea sau repararea de locuințe proprietate personală; acordarea creditului se va face în condițiile prevăzute de Legea locuinței nr. 114/1996.“

7. La articolul I, punctul 3 devine punctul 7, iar articolul 10 din Decretul-lege nr. 118/1990 va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Dovedirea situațiilor prevăzute la art. 1 se face, de către persoanele interesate, cu acte oficiale eliberate de organele competente, iar în cazul în care nu este posibil, prin orice mijloc de probă prevăzut de lege.

(2) Prevederile art. 1—7 se aplică, după caz, de către conducerile unităților la care sunt încadrați cei în cauză, de către direcțiile generale de muncă și protecție socială sau de către consiliile locale, pe baza hotărârilor comisiilor pentru aplicarea Decretului-lege nr. 118/1990, emise până la data de 31 iulie 1997.

(3) După data prevăzută la alin. (2), cererile pentru stabilirea drepturilor prevăzute de prezentul decret-lege se depun la direcțiile generale de muncă și protecție socială.

(4) Organele prevăzute la alin. (3) sunt obligate să se pronunțe asupra cererilor în termen de 30 de zile, printr-o decizie motivată.

(5) Împotriva deciziei persoana interesată poate face contestație potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 29/1990.“

8. La articolul I, după punctul 7 se introduce punctul 8, iar articolul 11 din Decretul-lege nr. 118/1990 va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — Persoanele care fac dovada, prin hotărâre judecătorească de constatare, că nu au putut să-și exercite profesia sau, după caz, ocupația pe perioada în care au fost persecutate sau urmărite din motive politice beneficiază de vechime în muncă pe perioada în care s-au aflat în atare situație.“

9. La articolul I se introduce punctul 9, iar după articolul 11 din Decretul-lege nr. 118/1990 se introduce articolul 11¹, cu următorul cuprins:

„Art. 11¹. — De prevederile prezentului decret-lege beneficiază și persoanele persecutate din motive politice ca urmare a participării la Revolta anticomunistă de la Brașov din 15 noiembrie 1987.“

10. La articolul I, punctul 4 devine punctul 10, iar articolul 12 din Decretul-lege nr. 118/1990 va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Beneficiază de prevederile prezentului decret-lege și cetățenii români cu domiciliul în străinătate.

(2) Stabilirea și plata acestor drepturi se fac de către direcțiile generale de muncă și protecție socială, cu consultarea, după caz, a filialelor județene ale Asociației Foștilor Deținuți Politici din România.

(3) Direcțiile generale de muncă și protecție socială sunt obligate să se pronunțe asupra cererii de dobândire a drepturilor prevăzute de prezentul decret-lege, în termen de 30 de zile, printr-o decizie motivată.

(4) Împotriva deciziei persoana interesată poate face contestație potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 29/1990.

(5) Drepturile persoanelor prevăzute la alin. (1) se plătesc titularului sau mandatarului desemnat de acesta prin procură specială pentru încasarea drepturilor respective sau, la cererea titularului, se depun în contul personal deschis la C.E.C. sau la o altă instituție bancară cu care Ministerul Muncii și Protecției Sociale a încheiat în acest sens convenție.

11. **La articolul I, punctul 5 devine punctul 11.**

12. **La articolul I, punctul 6 devine punctul 12, iar articolul 14¹ din Decretul-lege nr. 118/1990 va avea următorul cuprins:**

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 19 februarie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ANDREI IOAN CHILIMAN

p. PREȘEDINTELE SENATULUI
CRISTIAN DUMITRESCU

București, 2 martie 1998.
Nr. 55.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/1997 pentru modificarea și completarea Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/1997 pentru modificarea și completarea Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 2 martie 1998.
Nr. 82.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 24/1997 pentru modificarea
și completarea Ordonanței Guvernului nr. 68/1994 privind protejarea patrimoniului
cultural național, aprobată prin Legea nr. 41/1995**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 24 din 21 august 1997 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 68/1994 privind protejarea patrimoniului cultural național, aprobată prin Legea nr. 41/1995, emisă în temeiul art. 1 lit. d) din Legea nr. 134/1997 pentru abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 206 din 25 august 1997, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul I punctul 1, articolul 22 alineatul 1 va avea următorul cuprins:

„Lucrările de proiectare, conservare, consolidare, reparare, restaurare, de urmărire a comportării în timp, de construcții de protecție, de amenajări în zona de protecție, de reabilitare și punere în valoare a monumentelor istorice, precum și lucrările de demontare, restaurare și reamplasare a unor monumente istorice, respectiv lucrările de evidență, expertizare, studii, cercetări aferente acestora pot fi realizate și executate numai de către specialiști înscriși în registrele instituite de Ministerul Culturii, potrivit legii, și numai pe baza normelor de conservare și restaurare, avizate de Comisia Națională a Monumentelor Istorice.“

2. La articolul I punctul 2, la articolul 22, după alineatul 1 se introduc trei alineate, cu următorul cuprins:

„Prin lucrări de punere în valoare a monumentelor istorice se înțelege:

- a) amenajări de căi de acces, pietonale și carosabile, la monumente în perimetrul zonei de protecție a acestora;
- b) lucrări de delimitare și împrejmuire a monumentelor istorice;
- c) efectuări de lucrări și dotări pentru iluminatul interior și exterior, de siguranță și decorativ;
- d) lucrări pentru restaurarea și remodelarea plasticii fațadelor;
- e) construcții de protecție a monumentelor istorice;
- f) amenajări peisagistice;

g) dotări interioare pentru expunerea și protecția patrimoniului cultural mobil și imobil;

h) instalații, echipamente și dotări pentru asigurarea condițiilor de climatizare—condiționare, siguranță la foc, antifracție și urmărirea comportării în timp;

i) instalații, echipamente și dotări pentru asigurarea necesarului de apă și pentru evacuarea apelor pluviale și menajere;

j) utilități anexe, de natura parcajelor, grupurilor sanitare, reclamelor și indicatoarelor, spațiilor comerciale de interes cultural și altele;

k) spații pentru organizarea de manifestări științifice, spații destinate cazării specialiștilor, alte lucrări specifice necesare, stabilite cu avizul Ministerului Culturii.

Pentru monumentele istorice aflate în administrarea instituțiilor publice centrale sau locale, finanțarea lucrărilor prevăzute la alin. 1 și 2 se poate efectua, defalcat, de la bugetul de stat, bugetele locale sau din veniturile extrabugetare constituite potrivit legii.

Pentru monumentele istorice aflate în proprietatea sau în folosința unor persoane fizice sau juridice, altele decât instituțiile publice, finanțarea lucrărilor prevăzute la alin. 1 și 2 se poate efectua și din sume alocate de la bugetul de stat, potrivit criteriilor și condițiilor stabilite prin hotărâre a Guvernului.“

3. Articolul III va avea următorul cuprins:

„Art. III. — Ordonanța Guvernului nr. 68/1994 privind protejarea patrimoniului cultural național, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 31 august 1994, aprobată prin Legea nr. 41/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 30 mai 1995, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, dându-se textelor o nouă numerotare.“

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 20 noiembrie 1997, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
RADU BERCEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 10 februarie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI
RADU VASILE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
Guvernului nr. 24/1997 pentru modificarea și completarea
Ordonanței Guvernului nr. 68/1994 privind protejarea
patrimoniului cultural național, aprobată
prin Legea nr. 41/1995**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 24/1997 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 68/1994 privind protejarea patrimoniului cultural național, aprobată prin Legea nr. 41/1995, și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

EMIL CONSTANTINESCU

București, 3 martie 1998.

Nr. 84.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 24

din 10 februarie 1998

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent

intimata-reclamantă Alexandrescu Rodica Ștefania Creița în Dosarul nr. 2.815/1996, aflat pe rolul Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 3 februarie 1998, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 10 februarie 1998.

CURTEA,

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 13 mai 1997, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimata-reclamantă Alexandrescu Rodica Ștefania Creița.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile legale atacate contravin prevederilor art. 131 din Constituție și principiului separației puterilor în stat. Aceste dispoziții legale „cenzurează accesul liber la justiție, prin acordarea unui drept exclusiv procurorului general, în dauna dreptului celorlalte părți, creând instabilitate socială și juridică“.

Se mai afirmă că, întrucât procurorii își desfășoară activitatea sub autoritatea procurorului general și a „ministrului justiției, care aparține puterii executive și nu judecătorești, se încalcă principiul separației puterilor în stat“.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să se pronunțe asupra excepțiilor cu care a fost legal sesizată.

Curtea s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea art. 330, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de

procedură civilă prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, și a constatat, pe de o parte, că prevederile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar pe de altă parte, a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Având în vedere că un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate, potrivit prevederilor art. 23 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția vizând dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

De asemenea, urmează să fie respinsă ca nefondată și excepția privind dispozițiile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³, precum și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, întrucât nu au intervenit elemente noi care să schimbe practica jurisdicțională a Curții Constituționale.

Cu privire la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că, la data ridicării excepției, prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea fuseseră modificate, astfel încât, în prezent, recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând de către procurorul general, ci numai în cadrul unui termen de 6 luni, care începe să curgă de la data când hotărârea a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut la art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut la art. 330 pct. 2 din același cod.

Rezultă așadar că, fiind instituit termenul de exercitare a acestei căi de atac, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă a rămas fără obiect.

În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimata-reclamantă Alexandrescu Rodica Ștefania Creița în Dosarul nr. 2.815/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 10 februarie 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 35
din 17 februarie 1998

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimatul-reclamant Stoicescu Ștefan în Dosarul nr. 524/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 10 februarie 1998, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 17 februarie 1998.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 27 iunie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 524/1997, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de Stoicescu Ștefan.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile atacate contravin prevederilor art. 128 și ale art. 15 din Constituție, datorită instituirii în favoarea Ministerului Public a unei căi de atac și, „chiar dacă în prezent recursul în anulare are termen, s-a aplicat dispoziția anterioară, potrivit căreia recursul în anulare putea fi introdus oricând“.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 138/1997, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții Constituționale.

Președinții Camerei Deputaților și Senatului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, constată următoarele:

Curtea s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea art. 330, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, constatând, pe de o parte, că prevederile art. 330, art. 330² alin. 2, art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar pe de altă parte, admitând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Având în vedere că un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate, potrivit prevederilor art. 23 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția vizând dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă urmează să fie repinsă ca inadmisibilă, în baza prevederilor art. 23 alin. (6) din aceeași lege.

De asemenea, urmează să fie respinsă și excepția privind dispozițiile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³, precum și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, întrucât nu au intervenit elemente noi care să schimbe practica jurisdicțională a Curții Constituționale.

Cu privire la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că, la data ridicării excepției, prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea fuseseră modificate, astfel încât, în prezent, recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând de către procurorul general, ci numai în cadrul unui termen de 6 luni, care începe să curgă de la data când hotărârea a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut la art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut la art. 330 pct. 2 din același cod.

Rezultă așadar că, fiind instituit termenul de exercitare a acestei căi de atac, excepția de neconstituționalitate a rămas fără obiect.

În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, al art. 2, al art. 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE :

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de Stoicescu Ștefan în Dosarul nr. 524/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 17 februarie 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.